

[Karen Thurgø Hansen.]

ste år har bestået lægevidenskabelig embeds-eksamen, har skabt problemer for den kliniske videreuddannelse, som læger skal gennemgå på sygehusene efter bestået eksamen for at kunne udøve selvstændig lægegerning.

Ministerens oplysning om, at ca. 2.000 lægevidenskabelige kandidater i øjeblikket ikke kan opnå ansættelse i de kompetencegivende uddannelsesstillinger, som er grundlag for at kunne gøre brug af et langt og dyrt studium, det være sig både for den enkelte person og for samfundet som helhed, bør vække til eftertanke i vor lovgivende forsamling, ikke mindst i betragtning af de med studiet forbundne økonomiske problemer, men så vist også ud fra rent menneskelige synspunkter.

Det er ofte fra denne talerstol blevet fremhævet, at vort samfund ikke just er begunstiget med mange råvarer, men at vi i det væsentligste må forlade os på at dygtiggøre vort menneskemateriale, så vi er i stand til at hævde os i konkurrencen over for de øvrige lande, som vi sammenligner os med.

Forslaget om nedsættelsen af turnustiden for de lægevidenskabelige kandidater fra de nugældende 24 måneder til 18 måneder må ses som en nødløsning i en prekær situation, og det konservative folkeparti kan på denne baggrund tilslutte sig dette forslag, således som det er foreslået af den af indenrigsministeriet nedsatte arbejdsgruppe.

Forhåbentlig vil denne ordning indebære, at der åbnes mulighed for at give en stor del af de lægevidenskabelige kandidater den nødvendige basale uddannelse, der er grundlaget for al efterfølgende videre uddannelse, ikke mindst set i relation til en eventuel nedsættelse som alment praktiserende læge.

Det kan ikke stærkt nok fremhæves, at for befolkningens sundhedstilstand som helhed er det af allerstørste betydning, at vore praktiserende læger har den bedst tænkelige uddannelse, men helt naturligt gælder dette selvfølgelig også for vores sygehuslæger og de forskellige specialister.

Jeg kan ikke lade være med at udtrykke bekymring vedrørende enkelte punkter i dette lovforslag. Vi har her i landet en dygtig og veluddannet stab af læger, som på alle måder står til rådighed for borgerne uanset social status. For det konservative

folkeparti er det en mærkesag, at vi fortsat kan bibeholde lægeerhvervet som et liberalt erhverv. Vi anser dette for at være af overordentlig stor betydning for samfundet som helhed, men ikke mindst for den enkelte borger.

Efter min formening indebærer lovforslaget en begyndende styring fra det offentlige side, som vi ikke kan acceptere, idet vi dog erkender, at der som førhen må være et overordnet organ, der har kompetence som tilsynsførende myndighed. Men vi må vende os imod, at der efter forslaget skal ske en styring af tilladelserne til at drive praksis under sygesikringen fra udvalget under sundhedsstyrelsen, som nu kan forhindre f. eks. 2 eller flere læger i at slå sig sammen, hvis de måtte ønske det.

Det virker så sandt ikke ansporende at få en socialiseret lægestand, når man ser virkningen heraf i f. eks. Sverige og England, hvor ordningerne både er dyrere, og, hvad værre er, giver en langt dårligere service end vor liberale ordning. Naturligvis indebærer en socialisering, at lægerne kan få en langt behageligere tilværelse med faste arbejdstider, men det vil i høj grad blive den enkelte borger, der bliver sorteper i dette spil.

Jeg har med interesse læst betænkningerne fra arbejdsgrupperne angående de fremtidige uddannelser af lægevidenskabelige kandidater. Gennem årene har der været adskillige pukler af både den ene og den anden kategori, der skulle have været afviklet. Det er mit håb, at der også, hvad angår det store overskud af læger uden mulighed for at gennemføre den kliniske turnustid, må kunne findes en løsning, så vi undgår det store ressourcespild.

Det konservative folkeparti vil tilsige vor medvirken i det kommende udvalgsarbejde.

Kristine Heltberg (SF):

Lovforslaget har to sider, som det er blevet påpeget fra næsten alle talere her. Dels er det en slags forsøg på at finde en nødløsning på kapacitetsproblemet, og dels er det et EF-følgelovforslag.

Med hensyn til kapacitetsproblemet's løsning er der allerede blevet peget på, at vi egentlig godt ville vide noget nærmere om, hvorledes man har tænkt sig at virkeliggøre de i og for sig ret rimelige ændringer med hensyn til en forkortet turnustjeneste, som